

OPLAGE BOVEN 100.000 EXEMPLAREN

Zandvoortnummer van de DIE STAD

GEILLUSTREERD WEEKBLAD
VERSCHIJNT DES VRIJDAGS

AMSTERDAM

REDACTIE EN ADMINISTRATIE
KEIZERSGR. 234 TEL. 43304

AVOND

ABEND - LE SOIR - EVENING

Zandvoort als Bad- en Woonplaats

DOOR H. v. ALPHEN
BURGEMEESTER

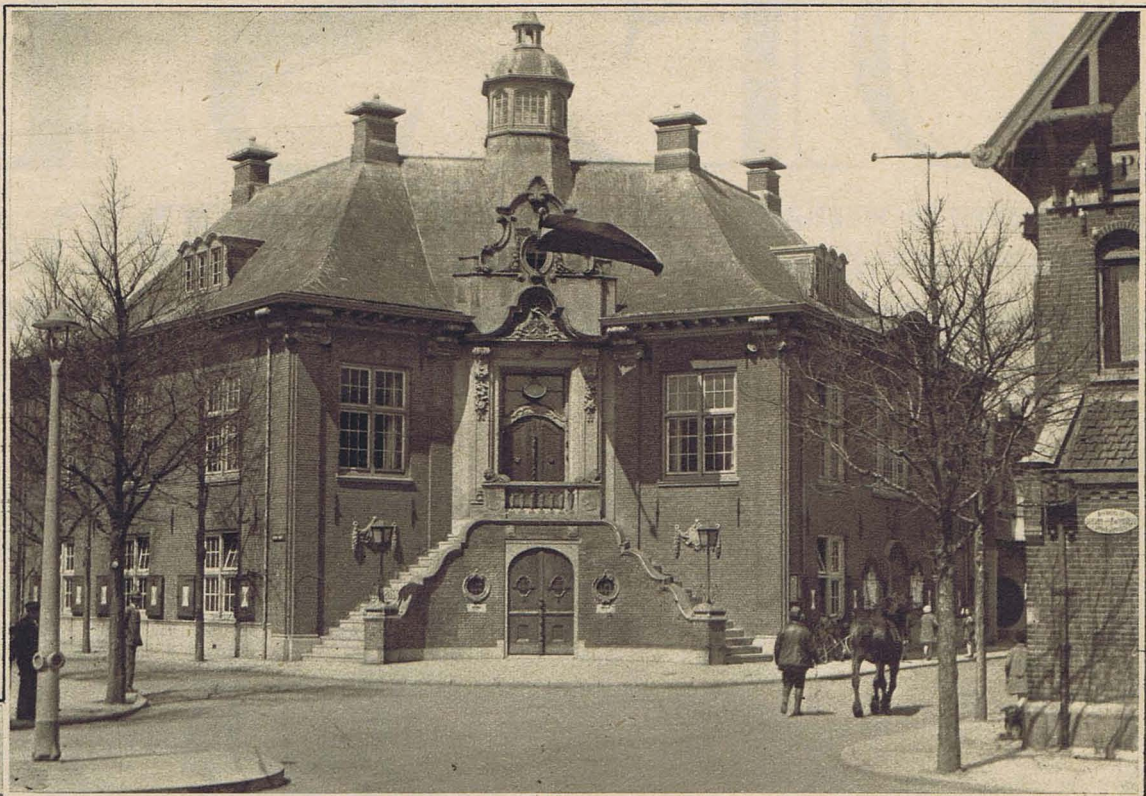

at ik met bijzonder veel
genoegen het een en
ander over Zandvoort
zal schrijven, spreekt
vanzelf, al wil het mij
voorkomen dat de ver-
schillende photographi-
sche opnamen die in
dit blad van deze ge-
meente verschijnen,

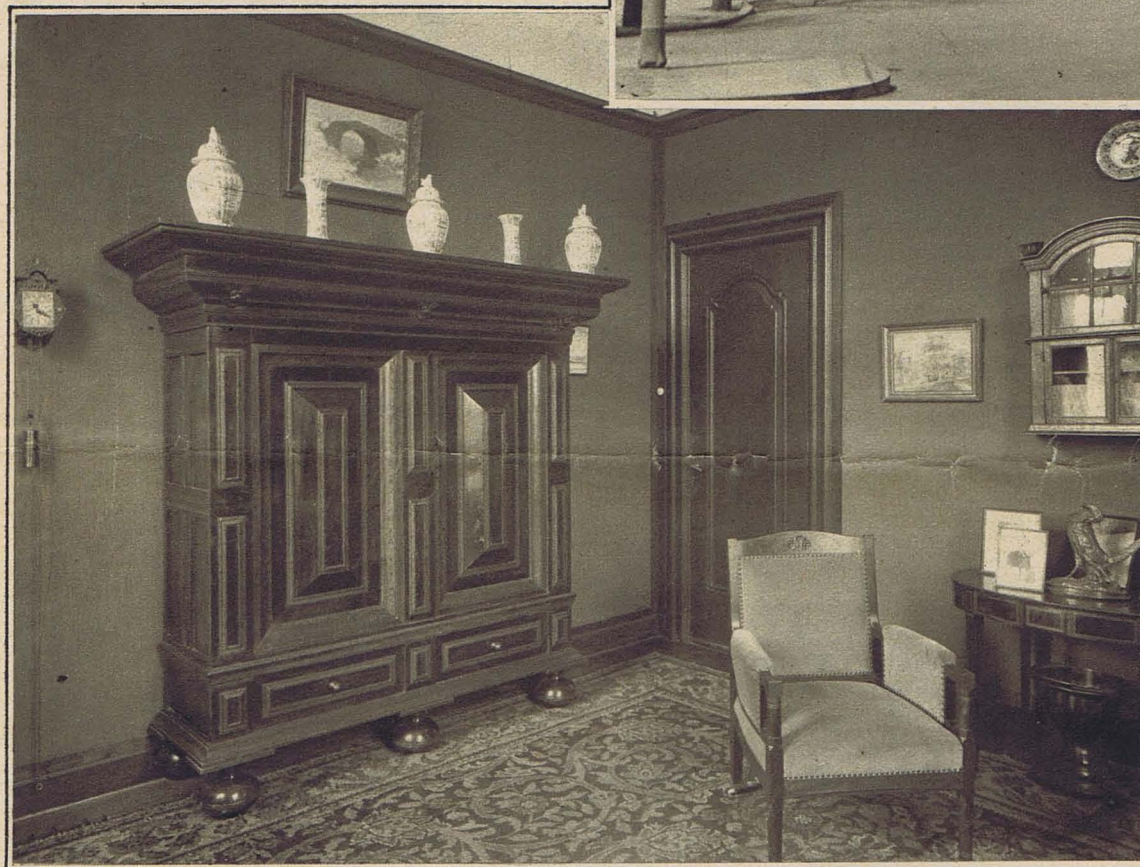
meer zeggen dan ik schrijven kan.

In de eerste plaats iets over Zandvoort als woonplaats.

Er wordt in ons land een aardige duit aan belasting betaald; onnoodig om die verschillende, laat ik zeggen belastingwetten, te noemen, ik mag ze bij de lezers bekend achten en meer in 't bijzonder in deze maand worden wij terdege herinnerd aan den Meiregen; het groeizame, dat men dien regen toeschrijft laat ook op fiscaal gebied niets te wenschen over.

Het Raadhuis — Das Rathaus
L'Hotel de Ville — Council-house

Een der kamers van het Stadhuis — Ein Zimmer im Rathaus
Une chambre dans l'hotel de ville — A room of the council-house

Rechts: De Raadzaal — à droite: La Salle du conseil
Rechts: Der Ratssaal — On the right: Council-hall

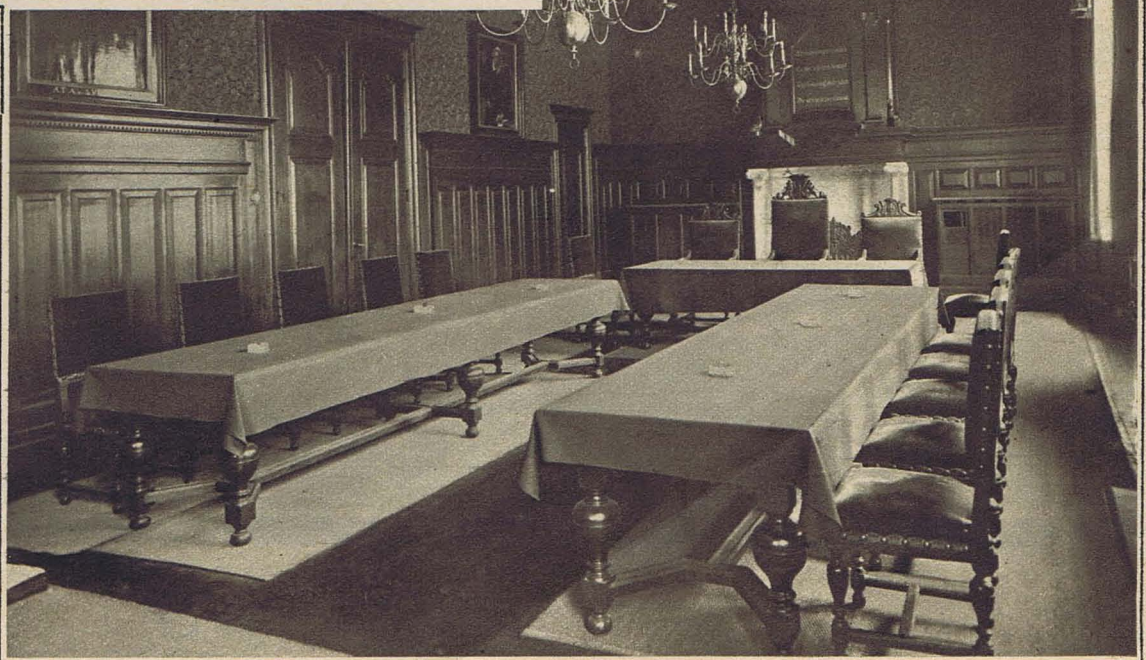
Ik kan of beter kon mij zeer goed indenken, dat bij eene keuze als woonplaats de plaatselijke belasting-factor een groote rol speelde en de eerlijkheid gebiedt het om te zeggen dat de belasting momenteel in Zandvoort nog ver van laag is, maar dadelijk dient daarop te volgen en erkend te worden, dat de nieuwe wet, regelende de finantieele verhouding tusschen Rijk en Gemeenten, deze gemeente beduidend ten goede kan komen, ergo de tijd van hooge belastingen kan in Zandvoort als voorbij beschouwd worden.

Aangenomen dat het percentage der plaatselijke belasting niet meer geacht kan worden eene belemmering te zijn tegen eene vestiging binnen de gemeente Zandvoort, wat zou dan overigens die vestiging kunnen weerhouden?

Is het voldoende bekend dat te Bentveld aan den voet der duinen bouwterrein te verkrijgen

is tegen billijken prijs; terreinen die uitmuntend gelegen zijn ten opzichte van zee en stad, en daarmee verbonden zijn door eene electrische tram die ieder kwartier de gelegenheid biedt hetzij de zee hetzij de stad in tien minuten te bereiken?

En waarom niet aan zee gaan wonen? Goed voor in den zomer maar nooit in den winter, zult u zeggen! Laat mij u verklaren dat indien gij werkelijk van de zee houdt en haar niet alleen beschouwt als een zwembassin of als een gelegenheid om uw nieuwste ongetwijfeld nauw sluitend badcostuum te vertoonen, die zee u meer zegt in den winter dan in den zomer wanneer zij als exploitante moet dienst doen.

En thans iets over Zandvoort als badplaats.

Eenigen tijd geleden las ik in een dagblad eenige grieven tegen Zandvoort en ik meen niet beter te kunnen doen dan een van die klachten aan te halen; zij betrof de duurte (het behandelen der overige opmerkingen zou mij thans te ver voeren, te zijner tijd krijg ik daar de gelegenheid nog wel toe).

Men maakt zoo graag vergelijkingen met het buitenland en meent reeds na een bezoekje aan de Belgische badplaatsen, de Ardennen of den Duitschen Rijn daartoe bevoegd te zijn. Voorop zij gesteld dat velen van de Nederlanders zoodra zij de grens overschrijden alles wat zij in het buitenland zien veel mooier vinden dan hun eigen land biedt en helaas, in het buitenland zijnde (ik bedoel dan meer in het bijzonder die Nederlanders die gedurende langeren tijd buiten ons land vertoeven), op hun vaderland fiks afgeven. Men schijnt dat fraai te vinden, maar men geeft zich een brevet van snobisme. Heeft u ooit, in het buitenland zijnde, een Duitscher, een Engelsman of iemand, behoorende tot welke vreemde nationaliteit ook, critiek op diens vaderland hooren uiten?

Ik meen er dit mede te zeggen, dat men bij voorkeur eerder geneigd is om 't buitenlandsche hooger dan het inheemsche aan te slaan, maar terzake en de klacht over de duurte behandeld die duurte betreft dan meestal het eten en drinken.

Een voorbeeld! Een Nederlander komt te Brussel, dineert in een restaurant à la carte, hij

Moderne bouw in Zandvoort
Moderne Bauart in Zandvoort

Bâtiments en style moderne
Modern Buildings in Zandvoort

volgt de gewoonte van het land, en betaalt in verhouding tot zijn smaak en wenschen een zeker bedrag (de taxe de luxe vergeet hij maar), prijst de goedkoopte van het land en heeft kans gezien om misschien voor weinig geld in Brussel Parijsche allures aangenomen te hebben; hij komt terug

in Nederland, dineert in een restaurant, eet een menu en betaalt waarschijnlijk een weinig meer dan in Brussel, maar hij vergeet ten eerste, dat de Nederlandsche restaurateur rekening moet houden met de vraag van het Nederlandsche publiek n.l. een menu te leveren, waardoor de verschillende ingrediënten dus in zijn huis aanwezig moeten zijn, hetgeen hem duurder uitkomt dan zijn Brusselschen collega, die praktisch gesproken naast zijn deur kan kopen, hetgeen à la carte vermeld is, en ten tweede, dat wanneer hij in Brussel zijn Nederlandsche menu gegeten had, dit hem niet goedkooper uitgefallen zou zijn.

En wat het drinken betreft zijn de prijzen vrijwel internationaal en als regel in Zandvoort niet hooger dan in welke badplaats ook; men betaalt in het buitenland vlotter, misschien als gevolg van het gezelschap dat in het binnenland beperkt dient te blijven; „zoo vervelend, iedereen kent je hier,” heet het dan!

De prijzen zijn te Zandvoort niet hooger dan in het buitenland maar in Nederland stelt men zijn eischen niet ager.

Tot slot een paar woorden over de badinrichtingen. Ik erken dat de baden duur zijn, maar te beginnen met dit jaar wordt de gelegenheid opengesteld om zonder gebruikmaking van een badkoets onder leiding van een badmeester voor dertig cent een zeebad te nemen, zulks ten gerieve van die personen die van hun huis, hotel of pension uit wenschen te baden.

„The proof of the pudding is the eating.” Kom naar Zandvoort, gegronde klachten verneem ik gaarne, maar ik twijfel er niet aan: „De grieven blijven uit.”

9 Mei 1929.

Dorpskijk in oud-Zandvoort.

Vieux Zandvoort.

Alt Zandvoort.

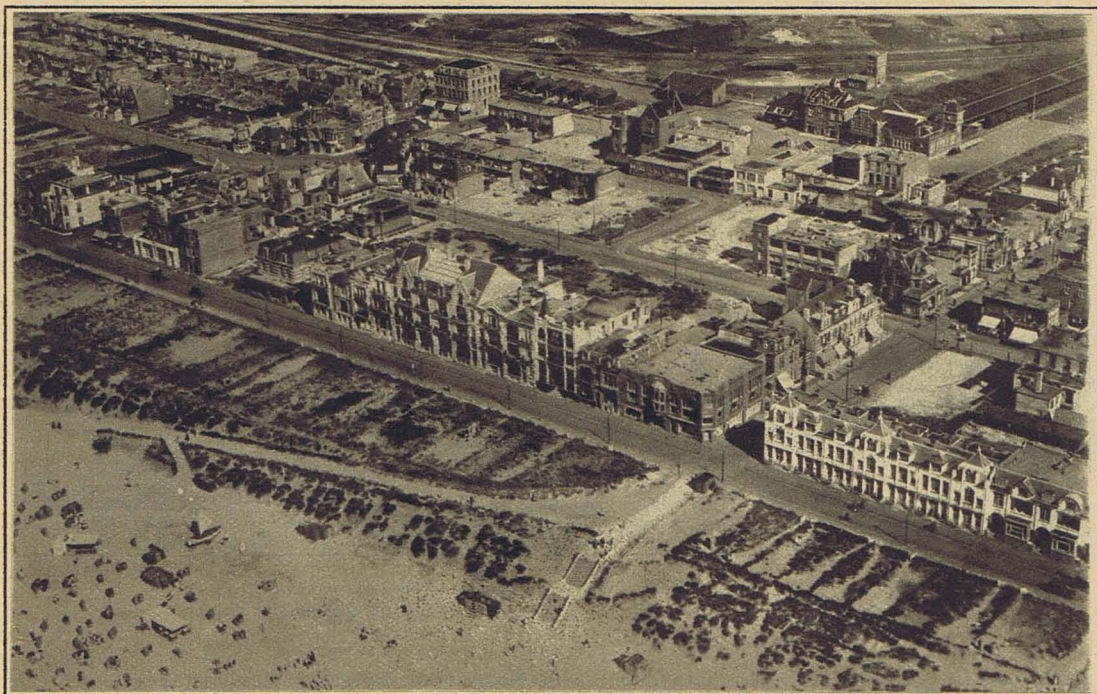
Old Zandvoort.

Rechts: Het oillapark.
à droite: Le quartier
des maisons de cam-
pagne.

Rechts: Der Villa-
park.

on the right: Cot-
tages.

Zandvoort uit de lucht gezien — Vue de Zandvoort prise d'un Aeroplan
Ein Luftfoto von Zandvoort — An air-foto of Zandvoort.

ZANDVOORT ALS IDEEAAL VACANTIEOORD

door N. Padt
WETHOUDER VAN SOCIALE ZAKEN

Thalassa, Thalassa," zoo klonk in het jaar 401 vóór Christus de jubelkreet der afgematte en teleurgestelde soldaten, die onder leiding van Xenophon na den slag bij Kunaxa den terugtocht hadden aanvaard naar de Zwarte Zee, en, diep ontroerd, door hun gevoelens overmeesterd, elkander om den hals vielen.

"Thalassa, thalassa", d.i.: „De zee, de zee”, en dat beteekende voor hen het uitzicht op de verlossing van ellende; de zee, dat was voor deze mannen het symbool van uiteindelijk geluk na zooveel en zoo diepe beproevingen.

„De zee, de zee”, herinnert ge u nog, rasechte Amsterdammer, hoe ge vijf en twintig, dertig jaar geleden, met een kwartje op zak in Haarlem aangekomen, vandaar het up-and-down begon over de duinen naar Zandvoort? Herinnert ge u nog die dagen, toen alles nog vrij was en ge eindeloos dolen kondt, totdat ge op een hoogen top ineens, heel in de verte, wazig toch, maar de glinstering brak er doorheen, uw allerdiepste jongensbegeeren in vervulling zaagt gaan: „de zee, de zee”? Herinnert ge u nog? „Die schönen Tage in Aranjuez sind nun zu Ende”; ja, zucht maar, Amsterdamsche jongen-van-vroeger en klaag: „Gib mir meine Jugend wieder”. Vergeefs. Nu gaat ge met vrouw en kroost, solide, als zorgzame huisvader; nu hebt ge een huis gehuurd of een huis-je, nu hebt ge plaats besproken in een hotel of een pension, maar wees nu niet zoo dwaas om het verledene te willen vasthouden in uw herinnering ten koste van het heden: de „laudator temporis acti”, de man die altijd prijst wat voorbij is, is oud, hopeloos oud, en dat willen we toch geen van allen wezen? Ergo, laat ons constateeren, dat Zandvoort heden ten dage nog mooi is en dat de toegangswegen naar Zandvoort heden ten dage nog mooi zijn en dat „de zee, de zee” nog precies dezelfde is als „de zee, de zee” van voor vijf en twintig of dertig jaren.

Zandvoort niet mooi? Niet onvergelyklijk mooi?

Den laatsten tijd wordt er van velerlei kant zooveel critiek op Zandvoort uitgebracht, dat het gevaar bestaat dat van de opmerkingen dergenen die voor een niet onbelangrijk deel betweters zijn, altijd nog wel een of ander blijft hangen. Maar wat

men ook den volke vertelle, dit is onomstootelijk vaststaande: Zandvoort is mooi, onvergelyklijk mooi.

Neen, het dorp niet, dat weet ik wel. Hierin is de overeenstemming met andere badplaatsen bepaald frappant.

Doch, wat strand aangaat, kunt u me een enkele streek van onze heele kust noemen, zoo breed van strand en zoo hoog van duin?

Dat kunt u niet; dat is uitgesloten.

En aangezien in een badplaats het strand in de allereerste, in de middelste en in de laatste plaats komt, meen ik dat de bewering niet overdreven is: Zandvoort is mooi, onvergelyklijk mooi.

De toegangswegen naar Zandvoort....

Nu even poëtisch worden; dat is toch niet verboden?

Wandel dan eens op een mooien zomeravond, zoo tegen den schemer of als de maan schijnt, den weg van Bentveld naar de kom van 't dorp en zeg, of ge veel lanen kent, waarvan de boomen langs den kant zoo expressief zijn als daar en vanwaar het uitzicht naar links zoo sprookjesachtig kan zijn als daar.

Of fiets of snor per auto van Overveen langs den nieuwen zeeweg en den Noord-Boulevard tot in 't hart van ons dorp en vraag u eens af, of werkelijk, perspectivisch gezien, die nieuwe zeeweg heel veel verschilt van een Klausenpass in Zwitserland en waar ge een equivalent vinden kunt voor dat stukje boulevard met aan de eene zijde de volstrekte oneindigheid en aan den anderen kant de strakheid-in-bewogenheid der kilometers-diepe duinen.

Is een tramrit vanaf Aerdenhout, vooral in 't voorjaar geen groote vreugde? Is 't spoortraject van Haarlem af niet in één woord prachtig?

Ja, evenals nage-noeg overal, is de ongebreidelde vrijheid uit onzen jongenstijd ver-

dwenen, maar wie met zijn gezin naar Zandvoort gaat, kan er altijd nog zeker van zijn, dat hij aan iedereen in zijn gevolg een geweldig groot genoegen bereidt.

En ook, een heel brok hygiëne voor de zijnen verzorgt, wat in onzen tijd van medische opperheerschappij nog al wat zeggen wil.

Want over de gezondheid-brengende zilte atmosfeer hoeft men toch eigenlijk niet eens te praten; over de opperste heerlijkheid voor kinderen, om altijd maar weer opnieuw te scheppen en te bouwen in het zand; over het genot der grooteren, om in een badstoel te zitten met een boek en dit niet te lezen; over de blijheid van jong en oud, wanneer de Oempa's op het strand hun vroolijke wijsjes blazen en je niet geboren bent om stil te blijven zitten.... over dat alles hoeft toch eigenlijk geen woord te worden gezegd.

„Elck wat wils”, dat bestaat buiten kijf in Zandvoort-Bad en daarom is Zandvoort-Bad het ideaal-vacantieoord.

Maar ook, zoowel voor degenen die huren voor een paar maanden als voor degenen die slechts een dagje komen, omdat er trein- en tramverbinding is, waaraan, ongetwijfeld en tot onze niet geringe ergenis, heel veel ontbreekt, maar dat is toch vooral een ontbreken ten ongunste van de forensen die we hebben, maar die we in veel grooter getale zouden willen en ook zouden kunnen hebben, voor wie hier in den zomer verblijven wil of telkens een dagje wil passeeren, zijn er toch maar heel weinig plaatsen, indien ze er zijn, die ge dermate gemakkelijk kunt bereiken. En wat er nog aan tekort komt, weet getroost, lezers, heel Zandvoort is actief en is voortdurend er op uit, om, op welke manier dan ook, het verbindingsvraagstuk met de hoofdstad en met Haarlem, waarvan Zandvoort toch de badplaats is en de badplaats blijven moet, tot in de perfectie op te lossen.

Mag ik nog op 'n enkel punt van attractie wijzen? Het baden natuurlijk.

Het schilderachtige tentenkamp natuurlijk, aan den Zuid en weldra, voor wie alleen overdag een linnen beschutting om zich heen willen hebben, ook aan den Noord.

Maar ten slotte de „Podeus”.

Heel Zandvoort is de Directie van de Berging-maatschappij erkentelijk en dankbaar voor deze spécialité van de badplaats.

Alles wijst er op, dat het in de bedoeling ligt, deze stoomboot-tegen-het-duin daar gedurende het seizoen blijvend te doen verankeren — hetwelk zeer zeker voor de tallozen die nog nooit 'n schuit-op-het-droge hebben aanschouwd, een uitnoodiging zal wezen, om als doel van een uitstapje of zelfs als plaats om te logeeren Zandvoort uit te kiezen. Want wezenlijk, hier is en blijft een uitermate interessant schouwspel zich aan de verbaasde blikken der aanschouwers vertoonen.

Summa summarum: niet alleen vroeger was Zandvoort aller lof waardig.

Ook thans nog verdient Zandvoort veler sympathie en bewondering.

Waarvan de aanstaande maanden de bevestiging moge blijken.

De Noord-boulevard in den prillen morgen — Le Boulevard du Nord au matin —
Der Nord-Boulevard im frühen — The North-boulevard in the morning.

Zee-zang

*

*Ik houd van het bosch met zijn heerlijke geuren.
Ik houd van zijn schaduw en het blad'ren gesuis.
Ik houd van 't gezang en het vogelenkneelen.
Ik houd van het streelende windengeruisch.*

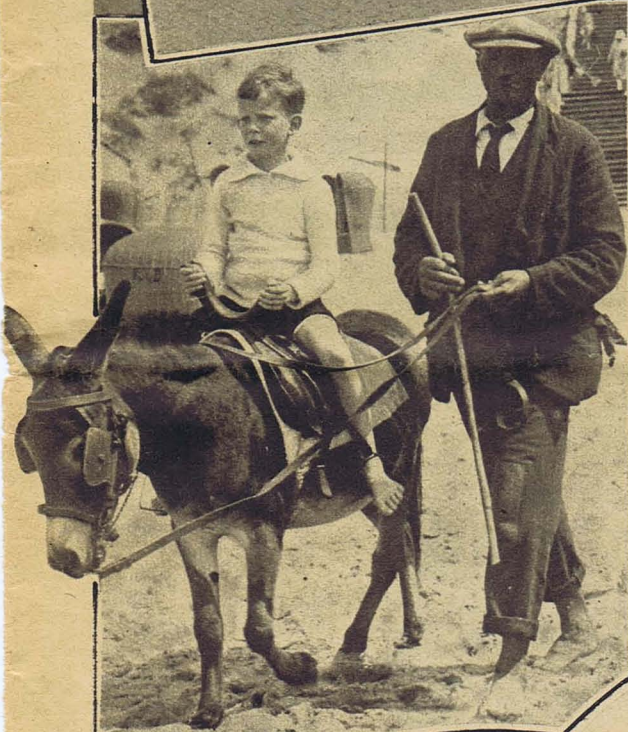
*Ik houd van de heide in purperen kleuren
Ik houd van haar mos en haar krekelenlied.
Ik houd van haar rust, die men stil kan beluistren.
Ik houd van haar schoonheid zoo ver men maar ziet.*

*Maar meer dan de heide, het bosch en de dalen,
Bemin ik de zee met haar woelende pracht.
Bemin ik den glans van het spattende water.
Bemin ik haar grootsche, ontembare kracht.*

*Van eeuwen op eeuwen en duizenden jaren,
Klinkt haar sirenengezang er rondom :
„Slaaf van den arbeid, spoel af al je zorgen.
Kom aan mijn baren, duf menschenkind, kom !”*

*Hier aan de zee is het leven pas leven.
Hier aan de zee is de plaats waar je hoort.
Hier wordt de zorg, van heel je bestaanje
In water, in zand en in zonlicht gesmoord.*

L. V.

IN EN OM DE ZEE

SUR LA PLAGE à ZANDVOORT

—

AM STRANDE

—

ON THE BEACH

ZANDVOORT KINDEROORD

andvoort, de Noordzee-badplaats, is vóór alles bestemd tot woonplaats voor kinderen, voor gezinnen dus, met kinderen die, óf hun blijden gezonden levenslust botvieren van den morgen tot den avond in dit heerlijk stukje zeenatuur om later terug te kunnen zien op een

vrije verrukkelijk doorleefde jeugd, óf hunne aanvankelijk niet voldoende te noemen gezondheid tot iets beters zagen opgebouwd, waarvoor ze en Zandvoort altijd dankbaar blijven en ook hun ouders die deze woonplaats kozen.

Zeker is het voor vader niet steeds een vreugde om trammende of treurende des ochtends in de vroege — een korten wintertijd wel eens in duisternis — op weg te gaan naar de verwijderde arbeidsplek, maar tegen den avond volgt te blijder de wederkeer in 't gezin, waar de groote daden van den dag worden opgedischt in kleuren en fleuren, hoe snel de slede neervloog langs de helling in den winter, hoe hoog het water spatte in den zomer, hoe hard de wind joeg in den herfst, hoe in het voorjaar het kinderfietsje toch weer reed, de voetbal goals maakte dat je den tel kwijtraakte en Holland-België d'r niets bij was, de knikkers en de stuiters kletterden over den grond tot vreugde of wanhoop van winners en verliezers.

Verloren dagen — wanneer het weder slecht is? Die kennen we heel weinig, want de spelbreker, de regen, doet ons hier minder kwaad dan waar ook, doordat de poreuze zandbodem in een ommezien de watermassa naar beneden heeft doen filteren om ze, wat ons betreft, gerust cadeau te geven via „prise d'eau's" aan de groote steden ginds. Geen dagenlange natte bodem, geen wekenlange plassen en poelen op onzen zandbodem. De regenbui voorbij — klaar

Door Dr. C. J. Tichelaar

voor het spel. Luister bij de aankomst van de treinen wat de meeste menschen het eerst hier treft, de frischheid van den wind, de zuiverheid van de atmosfeer, de geur van de zee. Moge binnenshuis de huisvrouw al verrukt zijn bij het openen van haar speeltuig, dat de stofzuig-machine toch inderdaad niet voor niets is gekocht; buiten

kennen we niet het stof van de steden, het stof van de wegen, dat in de gezonde kinderborst niet welkom is, voor asthmatische en bronchitische personen een groote bron is van ellende.

De zeewind brengt ons alleen maar goeds, geen stof, geen vuil; z'n stimulerende invloed vergroot den eetlust, hij prikkelt de energie, hij wekt op tot strijd, tot gezonden strijd van lichaam en van geest, hij duldt geen vadsigheid en sloomheid. Hij blijft niet buiten maar dringt door in onze huiskamers,

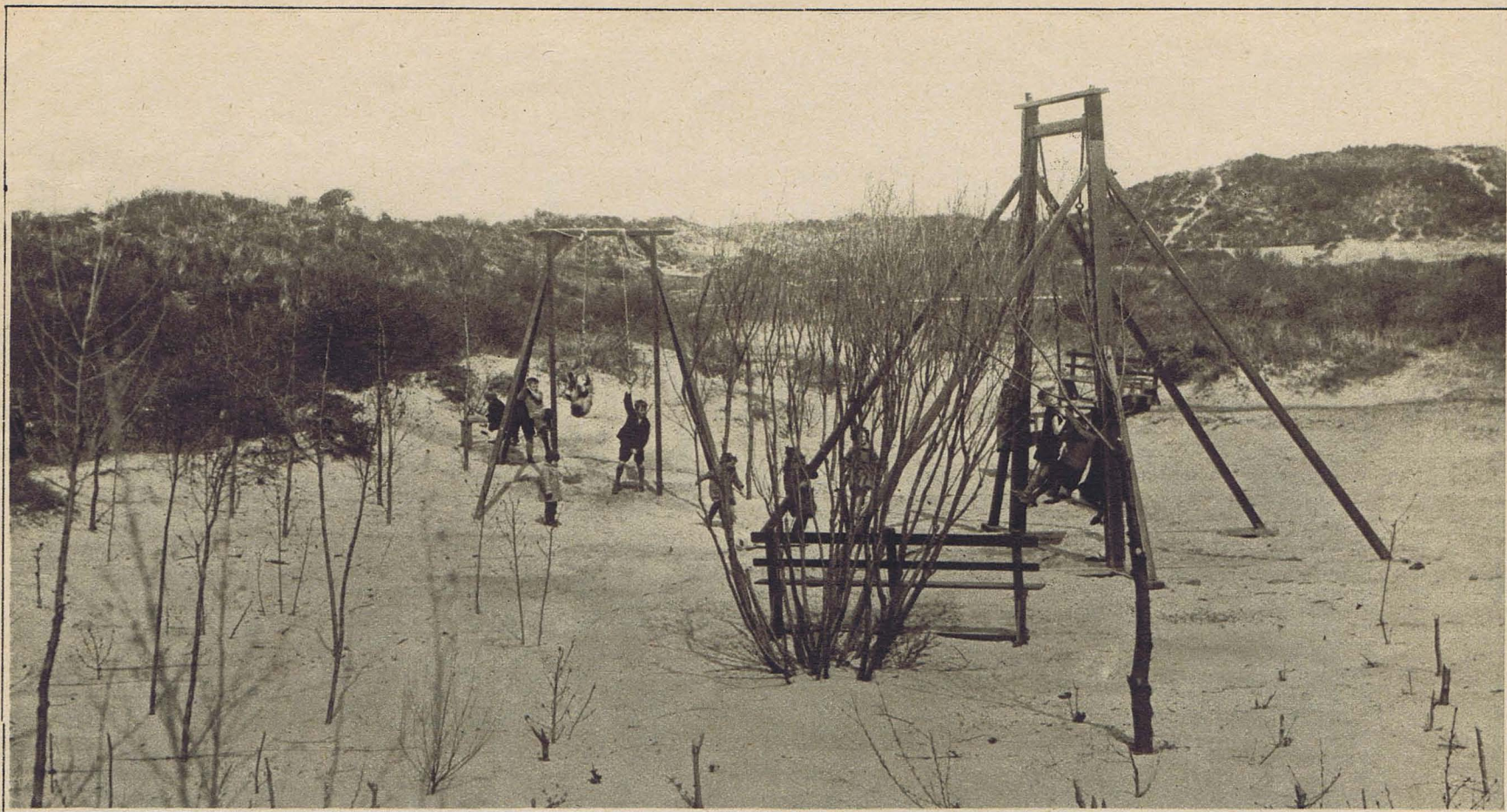
*Kinderoreugd
Jeux d'enfants
Kinderfreude
Joyous moments*

slaapkamers, schoollokalen. De huizen zijn poreus, hier zooals elders, de wind dringt door de muren, door de reten en de spleten en altijd bijna is het de frissche zuivere westenwind die komt van over de zee, die niet bezwangerd is met stof en roet en vuil.

De oostenwind die over de duinen tot ons komt, de landwind, schept evenmin een stoffige atmosfeer, zand stuift laag langs den grond, maar zand is absoluut geen stof dat bedeed is met fijn verdeelde dierlijke afvalproducten en bijbehorende bacterieflora.

Er is meer waarin voor onze kinderen groote weldaden schuilten, de intensieve inwerking van de lichtstralen, weerklaart op den helderen zand-

Het wandelpark en de kinder-speeltuin — Promenade et cour d'enfants — Spazierpark und Kinderspielraum — Promenade and playground for children.

bodem — zie de bruine à bruin-zwarte beenen en armen en nekken — de tintelende werking in den zomer van het schuimende zeewater in de branding.

De bleekneuzen, de slapperds ze hooren hier, ze moeten hier zich stalen in hun jeugd, hier strijden met en tegen de elementen, hier ook wel eens ontsnappen aan al te nauwgezette moederlijke bezorgdheden die hun te veel de mogelijkheid tot strijd soms willen ontnemen, ze moeten hier zich vormen tot Nederlandsche jonge mannen en vrouwen, geschikt voor het Nederlandsch klimaat.

Ja, waarom dat te verdoezelen. We wonen niet aan de Riviëra, niet in Californië, niet in een aardsch Paradijs waar bijna altijd de zon schijnt en koude weinig bekend is; we moeten geschikt zijn, onze kinderen geschikt maken voor dit kleine stukje van de groote wereld, een stukje dat toch zoo héél héél bewoonbaar is en zooveel goeds heeft en geeft. Onze kinderen moeten getraind zijn, dus... niet al te ver en onnatuurlijk ver van de natuur af staan, ze moeten een kou-tje een bui-tje leeren doorstaan en waar kan dat beter en waar vrijer en gezonder dan aan de Hollandsche kust op het Hollandsche zand der hooge duinen?

De zeewind is het die de winterkoude tempert in tegenstelling met streken dieper landwaarts op dezelfde breedte gelegen (Oost-Duitschland, Rusland), de zeewind is 't die de zomerhitte matigt; de zeewind is van ons medici de goede bondgenoot tegen bleekzucht, scrophulose, tegen asthma, bronchitis, hooi-koorts. Zeker komen de goede gevolgen niet ineens, ze vragen den tijd zich te ontwikkelen en die tijd omvat niet zelden alle lagere-school-jaren; het zou verkeerd zijn om ouders in de meening te brengen dat hun kinderen hier plotseling en blijvend geheel andere kinderen zouden worden, dat ops en afs hier niet voorkwamen, dat aan mooie gevolgen soms niet een tijd met teleurstellingen voorafging waarin men twijfelde. De natuur geeft slechts oogst bij volharding en laat zich in den tijdsduur niet al te veel beperken ondanks onzen veelvuldigen wensch van vlug en goed.

Is het ideaal van wonen aan zee niet noodzakelijk of niet te verwezenlijken, dan toch des zomers eenige weken een reserve aan gezondheid en fleur opgedaan aan de onvolprezen stranden van onze Noordzee.

Zon en zeelucht kweken werklust — Au travail dans le soleil — Sonne und Luft stimmen zur Arbeit — Sunny working.

ZON, ZEE EN ZAND - HET KINDERPARADIJS

Sonne, Sand und See, das Eden der Kinder - Le soleil, la mer et le sable, le paradis des enfants - Sun, sand and sea, childrens p

Een strandoverzicht op een warmen dag. — La plage dans le soleil.
Stranbetrieb bei heissem Wetter. — A busy day on the beach

Zandvoort

DOOR W. F. VAN DEVENTER,
DIR. A.N.V.V.V.

De laatste dagen hebben ons weer eenigermate het min of meer geschokte vertrouwen in den kalender teruggegeven: na de ijzige periode, welke achter ons ligt is er dan toch zoo iets als een lente-stemming in ons geaven! 't Werd langzamerhand ook tijd, de eerste helft van Mei al en nog geen vleugje warmte. Maar mét de zon komt de hoop, we kijken onze garderobe eens na, bergen bontjassen en verdere winter-

kleeding — zij het ook ietwat aarzelend — op en steken ons in omhulsels van lichtere stof en vroolijker kleur. En onmerkbaar komt dan het verlangen naar vacantie en uitstapjes, de rubriek „Op reis” in onze couranten wordt terloops al reeds even ingekeken en de eerste schuchtere opmerkingen over wenschen en verlangens worden gemaakt.

Voor al door de stedelingen, die alleen door een soort atavisme beseffen, dat het buiten groener is geworden; de heesters en boomen in de stadstuinjes en parken hebben hun dat ook al verteld. De kleuren-orgie van onze onvolprezen bloemenvelden tusschen Haarlem en Leiden, heeft ze in verrukking gebracht; voor duizenden en nog eens duizenden vormen deze schitterende roode, gele, violette en sneeuw witte vakken veelal de eerste kennismaking met de herboren natuur.

Een enkele, ietwat stoutmoediger dan de rest, heeft ook al eens een kijkje genomen aan het strand, dat zoolang eenzaam en verlaten gelegen heeft, geteisterd door regen en wind. 't Is hem niet tegengevallen, overal begint men in onze badplaatsen de handen aan het werk te slaan om gereed te zijn, als de gasten komen en deze ijver is op zich zelf al veelbelovend. Druppelsgewijs verschijnen berichtjes in de couranten waaruit te distilleeren valt welke vorderingen de arbeid maakt, wat er veranderd en vernieuwd zal worden, wanneer de hotels open zullen gaan, welke muzikale en andere grootheden ons dezen zomer zullen bezighouden.

De gevolgen blijven niet uit, in den familiekring wordt het voor en tegen van een verblijf aan zee in de aanstaande vacantie besproken, waarbij zich het psychologisch verschijnsel van elk jaar herhaalt: de jeugd, vooral de zeer prille jeugd is unaniem voor het strand, omtrent welks geneugten de meest fantastische herinneringen worden opgehaald van snik-warme dagen, zóó levendig en overtuigend voorgesteld, dat zelfs de ouderen onder den indruk raken en neiging gevoelen, pardoes de tuindeuren open te zetten, omdat ze de warmte nu al meenen te bespeuren! Indien er al eenige oppositie van den meer bezadigden kant komt, is die toch wat zwakjes — op de

Beurs zou men die betitelen met „flauw” — want ook pa en ma en de oudere zoons en dochters zien visioenen van luie stoelen op hotel-terrassen, wandelingen op onnatuurlijk zoele avonden langs met maanlicht overgoten stranden en geanimeerde bains-mixtes, waar de laatste creaties op het gebied van bad-toiletjes de baders — en vooral de toeschouwers — in verrukking zullen brengen.

Is de teerling geworpen, de Rubicon overgetrokken en heeft de Noordzee het pleit gewonnen (wat geen zeldzaamheid is), dan komt de volgende kwestie in ons aan kwesties van allerlei aard zoo rijk bestaan de aandacht vragen. Waarheen? Wéér komt het conflict tusschen oud en jong: de eerste categorie, hoe blijmoedig ook, wil naar een „rustige” badplaats, de tweede, meer vroolijke en onbezorgde, prefereert een plaats, waar je nog eens dansen kunt, waar je je niet zoo heelemaal in de rimboe voelt.

„Als we eens naar Zandvoort gingen, niet te ver van huis, voor het geval het weer eens hopeloos mocht worden (algemeen protest!), vroolijk en een beetje mondain, met allerlei interessante dingen vlak bij: IJmuiden met den nieuwen sluisbouw, den nieuwen strandweg, gelegenheid voor fietstochtjes naar Haarlem en omstreken, enz., enz.” Merkwaardig is bij

De R.K. Kerk. — L'église Catholique.
Katholische Kirche. — Catholic Church.

zulke besprekingen, de vindingrijkheid om allerlei motieven aan te voeren. Dan grijpt ten slotte de pater familias naar de courant of schrijft aan de Ver. voor Vreemdelingenverkeer om een pension- of hotelgids, om zich eens op de hoogte te stellen van logeergelegenheden en prijzen, of er wordt geïnformeerd bij kennissen die het 't vorige jaar toch zoo goed getroffen hebben in Zandvoort en er heelemaal niet duur uit waren. Maar toch ook niet zoo heel erg goedkoop, natuurlijk! Dit laatste om het fatsoen van de familie op te houden.

*Een prachtig hoekje in de omgeving van Zandvoort-Bentveld. — Dans les environs de Zandvoort-Bentveld.
In der Umgegend Zandvoort-Bentveld. — The environs of Zandvoort-Bentveld.*

*De Herv. Kerk. — L'église protestante.
Evangelische Kirche — The protestant church.*

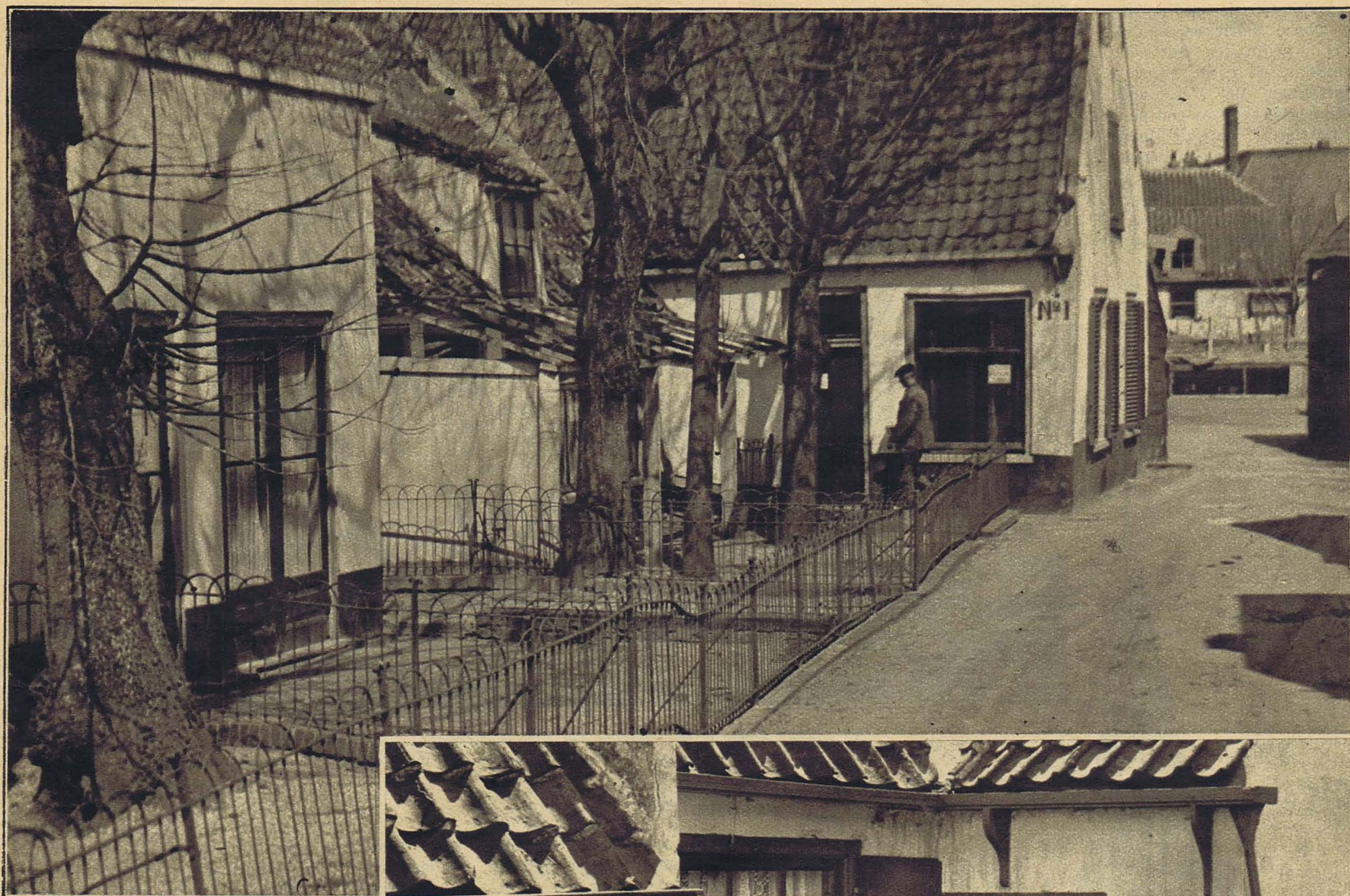
En op een mooien Juli-dag vindt de familie zich in Zandvoort terug en ze heeft gelijk gehad! Want onder de Nederlandsche badplaatsen is Zandvoort toch wel iets bijzonders. Er is zoo'n mooi, breed, heider strand als men maar wenschen kan, er zijn

een stuk of wat prima hotels en pensions waar de meest verwende badgast zich op zijn gemak kan gevoelen, er is een va-et-vient van bezoekers uit alle deelen des lands, er zijn aardige restaurants en café's en — last but not least — je kunt er heerlijk baden en zwemmen en luieren. Er is gelegenheid om zich te amuseeren voor den Nederlander en den vreemdeling, en diengenen, welke altijd gemeend hebben, dat een badplaats voor hun beurs te machtig zou zijn, zouden wij willen aanraden: probeert Zandvoort eens! Men heeft bovendien het groote voordeel in het hart

des lands te zijn, dicht bij de hoofdstad, nog dichter bij Haarlem en heelemaal niet ver van Den Haag. Wij bedoelen hiermede, dat men zich op dagen, dat het weer niet meewerkt — en deze komen inderdaad wel eens voor in een vacantie — niet behoeft te vervelen; de vele bezienswaardigheden in den omstreken: de musea van Haarlem, Leiden en Den Haag, het interessante gedoe van de uitgaande en binnen komende schepen in IJmuiden, een tochtje door de Zaanstreek, een boottochtje op het Noordzeekanaal, vereischen niet altijd bijzonder prachtig weer om volop genoten te kunnen worden.

*Het interieur van een Bodega. — L'intérieur d'un bar.
Innen Anblick einer Weinstube — The interior of a Bar.*

Een rustig hoekje. — Un coin paisible.
Eine ruhige Ecke. — Cosy Corner.

Maar wij hopen toch, dat al deze dingen voor hen die in Zandvoort gaan logeeren, bijkomstigheden zullen blijven. Want strand en zee, licht, zon en lucht, zijn vooral dat wat de werkers en rustzoekenden noodig hebben, om daarna weer met nieuwen moed aan den arbeid te kunnen gaan. Dit alles vindt men in Zandvoort in overvloed en van prima kwaliteit!

In het kader van dit praatje passen geen zwaarwichtige beschouwingen over het percentage ozon in de Zandvoortsche lucht, over de heilzame

Genietend van het zonnetje. — Au soleil.
In der Sonne. — In the sun.

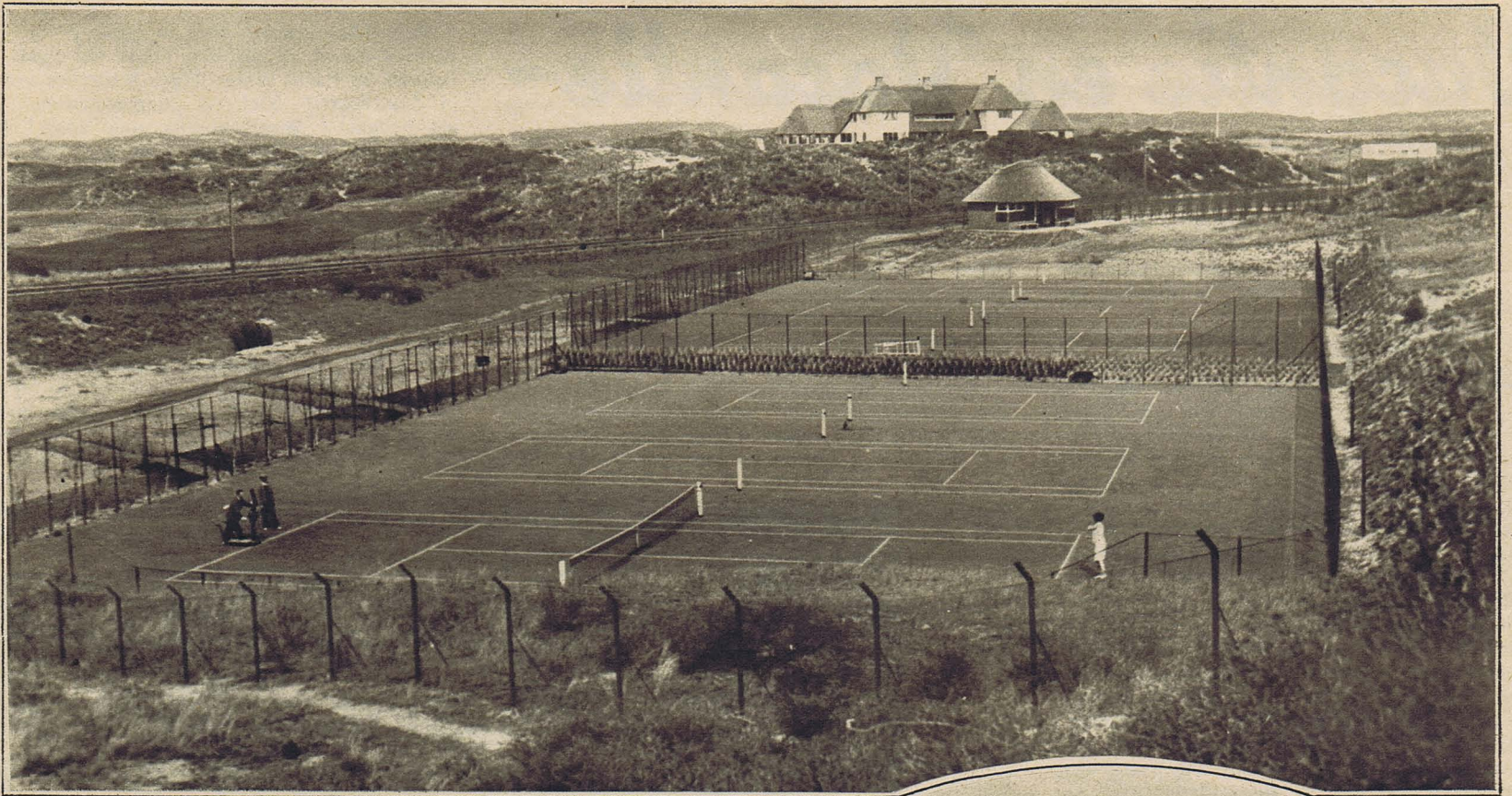

Links. Achter het duin. — à gauche: Derrière les dunes.
Links: Hinter den Dünen. — On the left: Behind the dunes.

werking van zee- en zonnebaden die trouwens reeds door iedereen erkend wordt.

Maar we mogen toch wel even bedenken hoe heerlijk onze vakantie aan zee voor onze kinderen is, hoe ze zich nergens beter kunnen amuseeren dan aan het prachtige strand onzer Noordzeekust.

De buitenlanders en vooral onze Duitsche burenen weten onze badplaatsen te waardeeren, men zou soms zeggen, méér dan onze landgenooten. Dat Zandvoort bij hen goed aangeschreven staat is het beste bewijs voor alles wat wij hier hebben aangevoerd. En als u toch eens naar het buitenland wilt in uwe vakantie, dan is daar niets tegen. Maar besluit dan uw uitstapje met een paar dagen aan het Zandvoortsche strand! Of brengt er eens — bij wijze van proef — een week-end door!

De Tennisbanen en het clubhuis Golf — La cour de tennis et le club de Golf.

Der Tennisplatz und das Golfklub gebäude — The tennis court and the clubhouse.

EEN PRAATJE OVER DE

Kennemer Golfclub

et is thans, goed uitgerkend, negentien jaren geleden, dat de Kennemer Golf-Club is opgericht, welke oprichting een jaar later, in 1911 dus, is gevolgd door de openstelling van de 9 holesbaan te Santpoort.

Maar door de steeds stijgende belangstelling in het golfspel werden de banen inderdaad te klein, zoodat het bestuur in 1925 besloot een poging te doen om de baan tot 18 holes uit te breiden, waartoe men in het aan de baan gren-

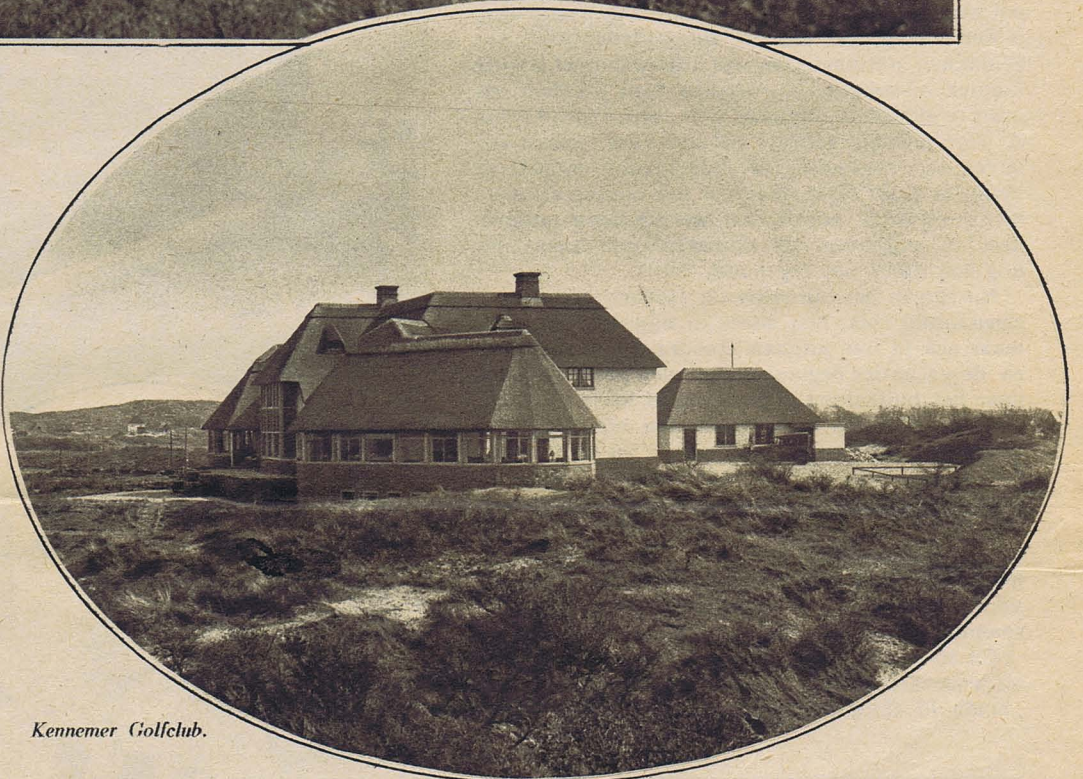
zende duinterrein een bij uitstek geschikte gelegenheid vond. Evenwel, het bleek niet mogelijk over dit terrein de beschikking te krijgen, zoodat men gedwongen was naar een andere gelegenheid in de omgeving van Haarlem om te zien.

Al spoedig viel het oog op de duinen bij Zandvoort en nadat onderhandelingen over een terrein aan den Zeeweg waren afgesprongen gelukte het van de N.V. Zandvoortsch Duin de beschikking te verkrijgen voor den tijd van 80 jaar over gronden gelegen aan den tramweg Haarlem—Zandvoort tusschen de halten Waterleiding en Kostverloren.

In September 1926 werd met den aanleg begonnen en reeds in Mei 1928 kon de baan voor de leden ter bespeling worden opengesteld.

Dat deze opening in zoo korten tijd mogelijk was, is voor een groot deel te danken aan de medewerking, die de K. G. & C. C. mocht ondervinden van het gemeentebestuur van Zandvoort en de Directie van de Noord-Zuid-Hollandsche Tramlijn, welke beide het belang van het bezitten van een goede golfbaan voor Zandvoort als badplaats inzagen.

Op kosten der gemeente werd een toegangsweg tot het terrein aangelegd. Het gemeentelijk gas en waterleidingbedrijf zorgde

Kennemer Golfclub.

Interieur van het clubhuis

L'intérieur du club.

Innenraum des Kennemer Golfklubs — Interior of the clubhouse.

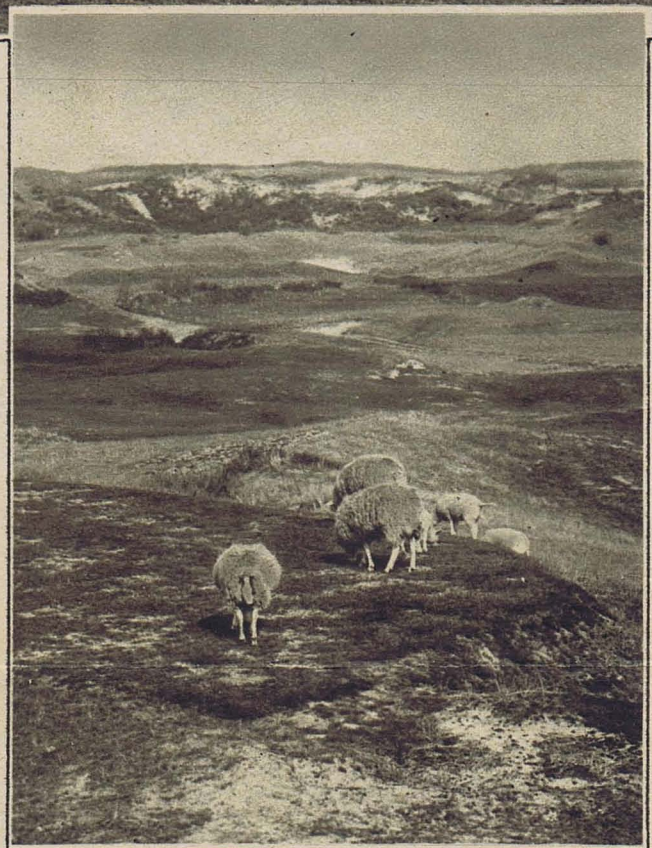

Putting op de tweede „Green“

voor den aanleg van gas- en waterleiding, welke laatste bijna 6 K.M. lang is. De N. Z. H. T. M. vervoerde in 5 maanden tijds ongeveer 10500 M.3 zwarten grond voor den aanleg der grasbanen.

Bovendien werden 6 tennisbanen aangelegd, waarvan 3 voor de leden zijn gereserveerd en 3 verhuurd worden.

vestiging der Kennemer spoedig voordeel hebben, daar voor een badplaats de gelegenheid tot het beoefenen van sport een levensvoorwaarde is. En deze gelegenheid is thans wat betreft golf en tennis ruimschoots aanwezig.

*Schapen in de duinen — Les moutons dans les dunes.
Die Schafe in den Dünen — Sheep in the dunes.*

Uit de „bunker“

Tegelijkertijd gaf het bestuur aan de architecten Smits & van de Linde te Aerdenhout opdracht een ontwerp te maken voor een clubgebouw.

Dat deze heeren in hun opdracht volkomen geslaagd zijn, zal ieder bezoeker van het clubgebouw moeten erkennen.

Tot nu toe heeft de Kennemer geen oogenblik berouw gehad over de verhuizing van Santpoort naar Zandvoort gezien het ledenaantal dat in de laatste anderhalf jaar verdubbeld is.

Doch ook Zandvoort als badplaats zal van de

Golflinks

ZANDVOORTNUMMER VAN DE STAD AMSTERDAM

Zomeravondvuurwerk te Zandvoort

FEU D'ARTIFICE SUR LA PLAGE. — DAS FEUERWERK IN ZANDVOORT. — FIRE-WORKS IN ZANDVOORT.